UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Sermones: Petri Hieremie Panormitani ex Sicilia: F. co[n]uent[us] ordinis Predicatoru[m] bononiensiu[m]: tam preclari q[uam] omnigene eruditio[n]is refertissimi. omnibusq[ue] euangelica documenta ...

Petrus <de Hieremia>

[Augsburg], 1514

VD16 P 1883

Peccatum originale a septem causis traducit[ur]. ser. vij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70359

Visual Library

⁊ beſtie hoi̅. Patʒ ergo. q̇d ſit pct̄m origi⸗
nale. Quomō aūt iſtud pct̄m traducatur
ad poſteros: ⁊ quare: ⁊ vn̄ traducat̄. dicet̄
dn̄o ꝯcedēte. j. ſmōe ꝓxio ſequēti Amen.

¶ Peccatū originale a ſeptem cauſis traducit̄. Ser. VII.

Quaſi a facie colubri ⁊c̄. Proſequēdo ſcd̄m
articulū de pctō̄ originali: ſeq̄t̄
videre de ſcd̄a ꝯſideratiōe: videlicʒ de tra⸗
ductione pcti originalis in poſteros. Sal
lutet̄ ṽgo maria ⁊c̄. ¶ Pro introductiōe
ergo ⁊ cōplemento materie querit̄: vnde:
⁊ ex quibꝫ cauſis pct̄m originale traducat̄
ad poſteros: ⁊ ꝓ clariore intellectu videt̄
ꝙ a nulla cauſa neqꝫ aliqua ratiōe poſſit ⁊
debeat traduci. Nam primo nō imprimit̄
a deo in aiam creante: qꝛ deus nō pōt eſſe
autor mali culpe/nec cauſa pcti: vt dictuʒ
eſt ſup̄. ar. j. ſer. iiij. de cauſalitate pcti. Cū
em̄ deus ſit ipa bonitas: nō pōt eſſe cauſa
mali: qꝛ bona arbor non facit fructus ma⸗
los. Mat. vij. ¶ Secūdo videt̄ ꝙ nec ab
Adā peccante poſſit traduci. Scriptū eſt
em̄. Filiꝯ non portabit iniquitatē patris:
nec pater portabit iniq̄tatē filij. Eze. xviij.
⁊ ꝯfirmat̄ ratio. Nam quidā fecit penitē
tiam: ꝑ quā recuꝑauit gratiā dei: iuxta il⸗
lud Sap̄. x. Huiꝯ. ſ. ſapiētie illud q̇ prius
formatus eſt a deo. pater orbis terraꝝ cū
ſolus eſſet creatꝯ cuſtodiuit ⁊ eduxit illuʒ
a delicto ſuo: ſed penitentia Ade non pro⸗
fuit poſteris: nec traducta fuit. Ergo mul
to minus peccatū Ade debuit traduci: qꝛ
potentior eſt gratia q̄ʒ culpa: vt ꝓbat apo
ſtolus Ro. v. ¶ Tertio: nec a primo pa⸗
rente generante: quia iam fuit mundatus
ab originali per baptiſmū. Nemo aūt dat
ꝙ nō hʒ ¶ Quarto nec amore ꝯcipiente:
qꝛ mater tantū p̄ſtat materiā. Vn̄ ſi Eua
tātū peccaſſet: nō haberemꝯ originale pec
catū: ſm illud Ro. v. Per vnū hoieʒ pct̄m
intrauit i mōm. Et nota Tho. j. ij. q. lxxxj
ar. v. ¶ Quīto nō ab actu m̄rimōiali. q̄a
ille actꝯ ſi fiat cū debitʒ circūſtantijs ſine
pctō̄ fit/imo cū merito: qꝛ ē actꝯ religiōis:
vel obedientie ad mandatum dei. Gen̄. ix.
Creſcite ⁊ m̄tiplicamini: licet dicat Gre.
Quod vix ſine pctō̄ fiat. xxxiij. q. iiij. vir cū
ꝓpria. Sexto nō ab aia noſtra: quia a dō
creata eſt pura: ⁊ tanq̄ʒ tabula munda: qꝛ
ois creatura bona eſt. Et p̄terea de ratiōe
pcti eſt: ꝙ ſit voluntariū. Vn̄ dicit Augꝯ.
q. j. c. j. Vſqꝫ adeo pct̄m voluntariū ma⸗
lum eſt: vt ſi non ſit voluntarium: deſinat
eſſe pct̄m: vt dixi ſup̄. arti. j. ſermo. j. ꝑte. j.
Septimo: nec videt̄ poſſe traduci a carne
inquinãte. Ratio: qꝛ ois carnis inq̄natio
eſt corporalis. Nō em̄ poteſt caro ſubiectū
eſſe peccati: ſed ſolū aia. Nullū aūt corpo⸗
rale inq̄nat aiam: ſic̄ dicit ſaluator. Mat.
xv. Vn̄ pōt ſemen corruptū vel defectiuū
eſſe cauſa corruptiōis corꝑalis: ſic̄ leproſꝯ
qn̄qꝫ generat leproſuʒ: ⁊ podagricus poda
gricū. ⁊ etiā ſp̄ualis q̇ tamē non ſit culpa:
ſicut fatuꝯ generat fatuū: ſʒ nō poterit de
fectus corꝑalis eſſe cauſa directe defectꝯ
ſp̄ualis: qui ſit culpa: p̄ſertim in alio: cum
vt dixi idem rōne culpe eſt ꝙ ſit volūtaria
⁊ ipſa volūtas ſit cauſa effectꝯ culpe. Cuʒ
g̊ fides catholica teneat/et eſt veritas/ꝙ
pct̄m originale traducat̄. querit̄: vnde ha⸗
beat peccatuʒ originale: ꝙ traducat̄? Cir⸗
ca ꝙ eſt notandū: q̇ꝺ a ſeptē cauſis habet:
q̊d traducat̄ diuerſis tamē reſpectibꝫ.

Primo quidem a diabolo primordialit̄
⁊ ſuggeſtiue

Scd̄o a muliere originalr̄ ⁊ incitatiue

Tertio ab Adaʒ p̄ncipalr̄ ⁊ cōpletiue.

Quarto a parētibꝫ proximis inſtrumē⸗
taliter: ⁊ cauſatiue

Quīto a carne nr̄a carnalit̄ ⁊ effectiue

Sexto a deo precipiente occaſionaliter
et permiſſiue

Septimo a deo puniente iuſtitialiter ⁊
inordinatiue

¶ Primo g̊ traducit̄ hoc pct̄m a diabolo
⁊c̄. qꝛ ip̄e decepit mulierem: ſicut habetur
Gen̄. iij. Si em̄ diabolus non fraudaſſet
mulierē: nō peccaſſet mulier/⁊ cōſequēter
nec Adam ⁊c̄. Propter hoc dicit̄ Sapiē⸗
tie. ij. Inuidia diaboli mors introiuit i or
bem terrarū. Vide ſup̄. ſermone ꝓximo in
tertio effectu. Nota cū dixit diabolꝯ Eue
Cur p̄cepit vt nō comederetis d̄ omni li⸗
gno paradiſi? ⁊c̄. qꝛ ſi Eua fuiſſet ſapiens ⁊
obediens debuiſſet reſpōdere: vade male⸗
dicte: nō em̄ debemꝯ q̄rere rationeʒ p̄cepti
diuini: ſed debemus ſimpliciter deo obedi⸗

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

re ⁊c̄.ſed nõ fecit ſic: ſed voluit diſputare
cũ diabolo.⁊ ideo incepit dubitare dicẽs.
ne forte ⁊c̄.⁊ idcirco diabolus eã decepit
di. Nequaq̃ moriemini. Ex quo nota mo
raliter/ꝙ his q̄ nobis ꝓponunť a deo agen
da vel credẽda: ſimpliciter debem⁹ crede-
re. Vide in ſermõib⁹ de articulis fidei: ſer-
mone.v.pte.j.non excuſať homo: ꝙ ꝯſilio
alterius fecit: q2 debuit ⁊ potuit explora-
re apud ſemetipm/an expediret ei tale con
ſiliũ.ff.mãda.l.ij.in fi.⁊ ſi qs dubitat deb3
ꝯſulere peritiores.hoc notat glo.in.c.j.de
ſum.trini.ſup ỽbo.ſuggeſtione. ¶ Scdo
ꝑceſſit mulier minus ṗncipaliter: q2 ipſa
fuit ſeducta in preuaricatiõe: ⁊ nõ homo.
Vñ apl's.j.Tim.ij. Adam nõ eſt ſeduct⁹
mlier aũt ſeducta in ṗuaricatiõe fuit. No
ta. Nõ eſt ſeduct⁹. Glo. eo modo q̊ muli-
er. Vñ dicit ſanct⁹ Tho.ſ. Gen.iij.ſuper
ỽbo. Deditq̃ viro ſuo. Hec fuit occaſio
mouẽs vir̃ ad comedendu3. Putabat em̃
eam tabeſcere ſi ſolatio viri deſtitueretř.ſic̄
dicit Auguſti.⁊ ideo comedit ad ſuggeſti
onẽ ipſi⁹. Itẽ q2 vidẽs eã comedere ⁊ nõ
mori: putabat nõ tñ eſſe pctm̃. Promiſſio
q̊ diaboli nõ mouit ipm ad comedendũ.
Vñ Aug.xiiij.de ciui.dei.c.xj. Sicut em̃
Aaron erranti ꝑplo ad idolum fabricãdũ
nõ ꝯſenſit inductus/ſed ceſſit aſtrict⁹.nec
Salomonẽ credibile eſt errore putaſſe ido
lis eſſe ſeruiendũ: ſed blanditijs femineis
ad illa ſacrilegia fuiſſe cõpulſum. Ita cre-
dendũ eſt illũ virum ſue femine: vni vnu3
hoiem homini/cõiugẽ coniugi. ad dei le-
gem tranſgrediendũ: nõ tanq̃ verũ loquẽ
di credidiſſe ſeductũ: ſ3 ſociali neceſſitate
paruiſſe: nõ em̃ fruſtra dixit apoſtolus: ſ3
Adã nõ eſt ſeduct⁹/mulier aũt ſeducta eſt
q2 illa q̊d ei ſerpens locut⁹ eſt tãq̃ verum
eſſe accepit ⁊c̄. Et nota ꝙ quantũ ad alq̊d
vno genere peccati peccauerť vir ⁊ mlier
.ſ.quantũ ad actũ exteriorẽ.ſc3 pcti gule ⁊
inobediẽtie: ⁊ quãtũ ad alið nõ ſc3 effectũ
interiorẽ. Vñ Aug. Alio mõ decept⁹ eſt
vir/q̃ mlier: q̄ falſũ ver̃ putauit. Vñ adã
nõ credidit eſſe ver̃ ꝙ diabol⁹ ſuggerebat
nec apetijt ꝙ mlier apetijt: ſc3 excellentia3
diuinitatꝫ.lic3 gradũ aliquẽ ex comeſtiõe
pomi putaret ſe cõſequi.hec Tho.vbi ſup̄
Si q̊ mlier fuit cã peccati: viri nõ aũt ab
ipſa ṗncipaliter ⁊ cõpletiue peccatũ origi-
nale contractũ eſt: q2 ſi ipſa ſola peccaſſet:
nõ fuiſſet ꝯtractũ originale: ſed q2 fuit cã
pcti viri. Jõ ð2 etiã a muliere pctm̃ origi-
nale originẽ traxiſſe.min⁹ tñ ṗncipaliter.
Jõ ð2 Eccl.xxv. A muliere initiũ factũ ẽ
pcti: ⁊ ꝑpť ipum oẽs morimur/q̊d eſt verũ
initiatiue: ſed nõ cõpletiue ⁊ terminatiue
vt dixi. ¶ Tertio ꝑceſſit ab Adã ṗncipa-
liter ⁊ cõpletiue: ſicut em̃ donũ iuſticie ori-
ginalis fuit collatũ.primo homini nõ ſm
ſe: ſed vt erat via ꝓpagationis ⁊ principiũ
totius humani generis: ita ꝙ tale donum
ꝑ ꝓpagationẽ ⁊ originẽ deriuatũ fuiſſet ad
omnes poſteros. Ita ſimiliter Adam pec
cante facta fuit carẽtia talis rectitudinis.
et talis iuſtitie in ipſo: non ſolum ſm ſe: ſ3
vt talis carentia debebat per originem et
propagationẽ in omnes poſteros deriua-
ri.ſicut ſi rex dediſſet vnũ caſtrum vel ci-
uitatem cuidã militi pro ſe et ſuis heredi-
bus in ꝑpetuũ: ſed poſtea miles ille cõmi-
ſiſſet crimẽ rebellionis vel leſe maieſtatis
in regem: iuſte ṗuaretur caſtro ipe ⁊ here
des ſui: ⁊ ſi poſtea venirẽt ad regem: dicen
tes. Domine date nobis caſtrũ. Diceret
rex/nõ debetis habere: q2 eſtis filij ꝑdito-
ris. Domine nõ cõmiſim⁹ nos culpa3: ſ3
pater noſter. Reſpõderet. Et ideo non do
vobis penam ſenſibilem ſeu poſitiuam: ſ3
priuatiuam ſic: quia caſtrum non habebi-
tis: quia ſicut ipe miles habuit caſtrum ꝑ
ſe ⁊ filijs.ita ipe perdidit ꝑ ſe ⁊ filijs. Sic
in propoſito ⁊c̄. Notandũ tamen ꝙ hec ſi
militudo bene probat quomodo peccatu3
originale traducitur ad poſteros: inquan
tum eſt pena peccati primi parentꝫ: ſed nõ
probat ꝙ habeat rationem culpe. de cu-
ius ratione eſt ꝙ ſit voluntaria. Oportet
ergo huic rationi addere rationem ſancti
Tho.que infra ſtatim ponitur.de quattu-
or locis animarũ in eodẽ ſecundo articulo
vbi agitur de limbo puerorum.ſermõe.ij.
Et ſi dicatur quare Adam non recupera
uit gratiam iuſtitie originalis ꝑ penitenti
am: ſicut recuperauit gratiam ad remiſſio
nem culpe: et meritum glorie: iuxta illud
Sap.x. Eduxit illum a delicto ſuo: ex q̊
videtur quod debuit recuperare gratiam
etiam ad amiſſe immortalitatis effectum
Sed reſpondeo ꝙ ratio eſt: quia hec reſer-
uabatur chriſto per quẽ nature ðfectus in

melius reparand⁹ erat vt not. Tho.j.ꝑ.
q.xcvij.ar.j.ad tertiū. Jtē ſi dicat quō pu
nit filius ex culpa pr̄is: reſpondeo. Fili⁹
non punit ꝓ peccato patris niſi ſit ꝑticeps
culpe. ⁊ ſic eſt in ꝓpoſito. deriuat em̄ ꝑ ori/
ginale culpa a patre in filiū: ſicut ⁊ pecca
tū actuale ꝑ imitationē. Quomō aūt oēs
nos dicimur peccaſſe in Adam: eſt decla/
randū. Pro cui⁹ intellectu, ſm Tho.j.ij.q
lxxxj.ar.j.eſt notandū. qȯ om̄es homines
q̄ naſcunt ex Adam poſſunt cōſiderari vt
vnus hō/ inquantū cōueniunt in natura
quā a primo parente accipiūt. ſecundū qȯ
in ciuitatib⁹ om̄es: qui ſunt vni⁹ cōitatis
reputant quaſi vnū corpus: ⁊ tota cōmu/
nitas quaſi vnus hō. ſi igit om̄es hoies ex
Adam deriuati ſunt tanquā multa mem
bra vni⁹ corporis. Actus aūt vni⁹ mēbri
corpis puta man⁹ non eſt voluntari⁹ vo/
luntate ipſi⁹ manus. ſed volūtate anime
q̄ primo mouet membra. Vn̄ homicidiū
qȯ manus ꝯmittit nō imputat manui ad
pctm̄: ſi ꝯſiderat manus ſm ſe: vt diuiſa a
corpe: ſed imputaret ei inquantū eſt aliqͣd
hoīs qȯ mouet a primo principio mo/
tiuo hominis. Sic igit inordinatio q̄ eſt
in ipſo hoie ex Adam generato: nō eſt vo
luntate ipſi⁹: ſed voluntate primi paren/
tis: q̄ mouet motione generatōis oēs qui
ex ei⁹ origine deriuant: ſicut volūtas aīe
mouet oīa mēbra ad actum. Vnȯ pctm̄
ꝙ a primo parente in poſteros deriuat dr̄
originale: ſicut peccatū ꝙ ab aīa deriuat:
ad mēbra corpis dr̄ actuale: ⁊ ſic pcm̄ actu
le ꝙ ꝑ mēbrū aliqͣd cōmittit nō eſt pecca/
tū illi⁹ mēbri/ niſi inquantū illud mēbrū
eſt aliquid ipſi⁹ hoīs/ ꝓpter qȯ vocat pec/
catū humanū: ita peccatū originale nō eſt
pctm̄ hui⁹ ꝑſone: niſi inquantū hec ꝑſona
accipit naturā a primo parente. Vn̄ vo/
cat pctm̄ nature ſm illud Ephe.ij. Era/
mus natura filij ire. ſm Tho. vbi s. Et ꝑ
hoc ptz quō peccatū originale habeat rō/
nem culpe in om̄ib⁹ hoībus deſcendentib⁹
ab Adam ꝑ ſeminalē rōnem. i. ꝑ viā acti/
uā in generatiōe. Et ꝑ h̄ reſpondet ad oīa
argumēta: q̄ poſſent fieri in ꝯtrariū per
que ꝓbatur ꝙ vnus ꝓ alio puniri non de/
bet. ꝑſertim pena ſpirituali que eſt ꝑuatio
gratie: q̄ formaui infra in ſmonib⁹ de q̄t/
tuor locis. ar.ij. vbi agitur de limbo pue/
rorum: qꝛ hic hoīes puniunt quidē priua
tione originalis iuſtitie, ⁊ gratie ꝓpter pec
catū patrū quod comiſerūt in Adam ra/
tione iam dicta. Sed ſi peccatū originale
nō haberet rōnē culpe in nobis: adhuc nō
eſſet incōgruum filios puniri ꝓ peccatis
parentū pena poſitiua corꝑali: vel tempa
li vel etiā ſpirituali priuatiua. Sicut ꝑbi
gr̄a ptz. de iure diuino. Exo.xx. Ego ſum
deus zelotes viſitans iniquitatē patrū in
filios: in tertiā ⁊ quartā generatōē. Si
cut etiā de iure ciuili. patet in crimine leſe
maieſtatis. C. ad.l.iul.ma.l. Quiſq̄s cano
nizata. in decretis. iij.q.vj. quiſq̄s. ſic etiā
de iure canonico ptz in hereticis. de hereti
cis. ca. Vergentis. Jtē in ſciſmaticis. De
ſciſmaticis. ca. vnico. libro ſexto. Jtē in ꝑ
ſecutorib⁹ cardinaliū. de penis. ca. felicis
li.vj. Jtem in alio caſu. de penis. c. in qui/
buſdā. facit qȯ not. Glo. Joan. anȯ. in re
gula. nō debet. li.vj. Sic etiā qȯ facit col
legiū ciuitatis imputat toti ciuitati: ⁊ qȯ
facit princeps etiā imputat populo. Vn̄
ꝓpter delictū principis pōt ciuitas inter/
dici: vt in. c. ſi ſnia. §.j.ij. ȯ ſen. excōi. li.vj.
not. in. c. Quod nōnullus. de prin. ⁊ in. c.
j. de vſu. li.vj. ⁊ in. c. roma. §. fi. de ſen. ex/
cōi. li.vj. ¶ Quarto ꝓcedit a parentib⁹ ꝓ
ximis ⁊c̄. Nec obſtat ſi dicat. ꝙ ipſi nō ha
bēt illud originale pctm̄: qꝛ Rn̄. ꝙ ipi nō
habent illud reatu: ſed actu: ſi actus pec/
cti originalis eſt carētia ipſi⁹ originalis
iuſtitie ſiue fomes ſeu ꝯcupiſcētia ⁊c̄. Et
declarabit infra cum agetur de remedijs
peccati originalis. Exemplū habem⁹ ſeu
ſimilitudinē: ſicut iudeus circūciſus gene
rat filiū cū preputio ⁊ granū mundū ſemi
natū ꝓcreat granū cum palea. ⁊ ratio hu/
ius eſt: qꝛ pater generat filiū cum ꝑputio
non ſm ꝙ curatus eſt in mente: ſed ſm ꝙ
corruptus eſt in carne: non ſm ꝙ eſt ſpūa
lis: ſed ſm ꝙ eſt carnalis. Et h̄ vult Tho.
j.ij.q.lxxxj.ar.iij.ad.iij. Eſt aūt notan. ꝙ
vt dicit Tho. in.ij. ſen. ⁊ tāgit in.iij. di.xxx
ij.q.ij.ar.ij. ꝙ corruptio originalis quan/
tū ad illud ꝙ eſt culpe tranſit in prolem a
patre: quantū vero ad illud qȯ tantū eſt
pene: ſicut ſunt corpis paſſibilitates trā/
ſit in prolē a matre: qꝛ materiā miniſtrat
ſm Tho. Et patz in chriſto qui qꝛ nō fu/
it ꝯceptus a ſemine viri: ideo non ꝯtraxit

culpā:ſed q2 fuit cōcept⁹ de ſemine mulie
ris/iō traxit penā. Jō dicit apl's Ro. viij.
O, deus miſit filiū ſuū in ſilitudinē car/
nis pcti. ¶ Quinto cauſatur hoc pctm̄ a
carne nr̄a carnaliter ⁊ effectiue, nā anima
nr̄a eſt forma ⁊ actus corpis: et iō agit in
corpus ſicut in materiā. Actus autē acti
uorū ſunt in patiēte bene diſpoſito: ⁊ vnū
qḋq3 recipit̃ ſ3 modū recipiētis. Cū ergo
caro nr̄a infecta/ſit traducta ex carne infe
cta: nō eſt apta nata nec ē diſpoſita recipe
aiam cū illa pulchritudine: ⁊ cū illa recti
tudine originalis iuſtitie/cū qua recepta
fuit in carne primi hois anteq3 peccaret:
oportz ḡ q̄ caro ſic infecta recipiat aiaz
cū carētia illius pulchritudinis ⁊ rectitu/
dinis: licz aia a deo pura creetur ⁊ mūda.
Accipe ſilitudinē de vino: qḋ q̄ntūcunq3
ſit purū ⁊ ſanū: ſi recipiatur in vegete infe
cta ⁊ corrupta: inficit̃ et corrūpit̃. Et po/
muz q̄ntūcunq3 mundū: ſi poneret̃ in ma/
nu ifecta ⁊ deturpata: inficeret̃ ⁊ deturpa
retur a manu. Propt̃ qḋ dicit̃ in pſ̄. l. Ec
ce em̄ in iniq̄tatib⁊ cōcept⁹ ſum. S3 atten
de q̄ iſta ſilitudo non eſt vſq3 quaq3 bona:
q̄a vnū eſt quid corpale: vn̄ vero miruz ſi
inficiat̃ a re corpali. ſed dic q̄ corpus non
pōt directe eſſe cauſa infectiōis anie. i. cul
pe: ſed p accidēs: ſic ſicut cauſa ſine q̄ nō.
ſicut videmus in pctō actuali. Quia q̄s ſi
comedit carnes in quadrageſima: ille car
nes nō coinquināt directe animā. Mat.
xv. Non qḋ intrat in os coinq̄nat aiaz ⁊c̄.
ſed inobediētia ⁊ rebellio ad deū coinqui/
nat aniam pter eſum carniū: ⁊ ſic caro in
fecta nō infic̄ aiaz directe: ſ3 ipa culpa ori
ginalis quā oēs cōmiſim⁹ in Adam: que
cōtrahit̃ ab ania dum infundit̃ carni: ita
q̄ caro nō eſt cauſa directa ⁊ p ſe inficiēdi
aiam: ſed eſt cauſa p accidēs: ſine qua nō.
Uel dic q̄ caro pōt eſſe cauſa culpe: cauſa
inquā inſtrumētalis: nō aūt principalis.
⁊ ſentit Tho. j. ij. q. lxxxiij. ar. j. ¶ Sexto
pcedit ex p̄cepto dei ſiue a deo pcipiente:
occaſionalit̃ tamē. Si em̄ deus nō phibu
iſſet ipſi Ade eſum ligni vetiti: tunc come
dendo de illo non peccaſſet. pter hoc pec
cauit: q2 phibitū fuit/⁊ cōtra phibitiōem
fecit. Et ſic p̄ceptū illḋ dei fuit origo pec/
ca ti occaſionalit̃/eo modo quo apl's dicit
Rom̄. vij. Occaſiōe aūt accepta pctm̄ per
mandatū operatū eſt in me oēm cōcupi/
ſcentiā. Et infra. ⁊ inuentū eſt nihil: man
datū qḋ erat ad vitaz/eſſe ad mortē. Itē
Ro. v. Subintrauit lex vt abundaret de/
lictuz. ¶ Septimo pcedit ex lege diuina
puniēte ⁊ regulante. Sicut em̄ princeps
eccl'ie iuſte ordinauit/q̄ quicūq3 naſcit̃ ex
fornicatione: ipſo facto incurrat notā irre
gularitatis: ⁊ talis nota infligit̃ a iure. ſi/
cut in veteri teſtamēto ordinauerat deus
q̄ multi eſſent phibiti miniſtrare. ſicut na
tus ex ſcorto/⁊ habēs retortū naſum/⁊ le/
proſuz ⁊c̄. De q̄ p Gre. xlix. di. hinc etem̄.
ſic etiā ipe deus totius machine vniuerſa
lis/legez ſtatuit a principio. vt ſiq̄s ab eo
apoſtataret: tota ei⁹ ppagatio pctm̄ origi
nale incurreret. vt dicit̃ in. ij. ſniarū. Itez
ſicut hō quantūcunq3 cōtinēs ſit de ſe: tn̄
efficit̃ bigamus ⁊ irregularis/ſi cōtrahat
cuz muliere corrupta ex lege diuina: ſicut
apoſtolo ordinante/q̄ clericus debet eſſe
vnius vxoris incorrupte vir: ſicut dicit̃. j.
Tim̄. iij. ⁊ in decretis. xxxiiij. di. curāduz.
⁊. c. ſiquis viduā. ſic ſpūs rōnalis contra/
hens matrimoniū cū carne q̄ fuit in Adā
corrupta: cōtrahit reatū peccati origina/
lis: pter quē eſt inept⁹ ad ordines hierar
chie celeſtis/niſi poſtea diſpenſet̃ cum eo.
Et ſi dicas: qualiter punit̃ iſte cū tale ma
trimoniū nō poſſit vitare/cū talis conſen
ſus non ſit in eius ptāte: Rn̄deo. punit̃ ex
culpa Ade/in quo oēs peccauert̃. Ro. v.
Punit̃ aūt pena nō poſitiua. i. ſenſus: ſed
tm̄ priuatiua. i. damni: ſicut iudex qn̄ effi/
citur irregularis. De q̄ tn̄ latius deo dan
te dicet̃ infra ſeq̄nti ſmone: vbi agetur de
pena peccati originalis. ⁊ ſic patet quō et
qn̄/⁊ vnde traducat̃ originale.

¶ De. vij. penis pcti originalis Sermo. viij.

O Vaſi a facie colubri ⁊c̄. Sequit̃ videre de
tertia ꝯſideratiōe ſecūdi articu
li/vicz ō pena pcti originalis. Salutetur
virgo ⁊c̄. Pro hui⁹ ḡ materie declaratōe
querit̃ Utrū remaneat aliq̄ pena ex pctō
originali? Et videt̃ prima facie q̄ nō. Nā
remota cā remouet̃ effect⁹. i fi. c. ⁊ ſi chrs.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN